

Standardul de caracter al lui Dumnezeu

Luni, 26 februarie 2007

Gili Cârstea

De ce nu este văzută legea ca un standard pentru caracterul lui Dumnezeu? Un motiv important este descris în pasajul următor:

„Standardul de caracter al lui Dumnezeu este legea Sa. Dar Satana a spus: ‚Voi arunca la pământ acest standard, și voi planta standardul meu în locul lui.‘ Aceasta a încercat el să facă, și încă mai încearcă, să eclipseze standardul lui Dumnezeu, să fie văzut într-o oglindă întunecoasă. Iudeii nu l-au văzut, și de aceea l-au răstignit pe Hristos. Lumea creștină nu l-a văzut, și de aceea refuză să recunoască legea lui Dumnezeu. Făcând așa, ei se fac vinovați de păcatele care au nimicit pe locuitorii lumii vechi prin potop, care au adus foc și pucioasă peste Sodoma, și care au nimicit națiunea iudaică. Vor urma cei cărora Dumnezeu le-a dat ocazii minunate și multă lumină pe drumul celor care au lepădat lumina spre ruina lor? Vor rămâne cei cărora Dumnezeu le-a încredințat un adevăr glorios la nivelul de jos al învățătorilor acestui neam?” (CR 1 august 1897).

Ciudat, toți cei care se declară slujitorii lui Dumnezeu privesc la standardul diavolului și sunt convinși că au înțeles corect Scriptura. Cum a reușit el această performanță?

Cea mai eficientă metodă de a distruge legea este să o lași pe pedestalul ei, dar să-i aduci amendamente. Priviți ce se întâmplă în lumea noastră, și chiar în biserică, în legătură cu porunca „să nu ucizi.”

Deși omuciderea este interzisă prin legea tuturor țărilor, pe timp de război este permisă. În legitimă apărare, este permisă. Dacă vine prin decizia unui tribunal, este permisă. Dacă există motive bune, chiar inventate, este permisă invazia oricărei țări, indiferent de numărul victimelor „colaterale.”

Același gen de optică deformată hăituește și conștiința adventistă. Dumnezeu nu se face vinovat de omucidere, dacă o face cu dragoste, dacă are motive serioase, sau dacă omorul este ultima soluție.

Motivul pentru care iudeii l-au ucis pe Hristos, iar creștinii se fac vinovați de păcatele generațiilor trecute, este că nimeni nu a reușit să vadă legea ca fiind standardul de caracter al lui Dumnezeu. Chiar biserica noastră, deși susține că lucrarea se va încheia doar atunci când caracterul lui Hristos – implicit caracterul lui Dumnezeu – va fi reprodus desăvârșit în

poporul Său, vede acest caracter tot prin oglinda întunecată a diavolului, adică sufocat de un morman de amendamente.

În final, amendamentele nu fac decât să stâlcească până dincolo de orice recunoaștere caracterul lui Dumnezeu, astfel ca Baal să se poată da drept Dumnezeu și nimeni să nu bănuiască manevra.

Aceasta este calea pe care se va impune la scară mondială noul Hristos ecumenic, și extrem de puțini vor avea ochi să perceapă scamatoria. Cei mai mulți vor declara că aceasta este puterea cea mare a lui Dumnezeu, în buna tradiție a samaritenilor amețiți de teologia lui Simon Magul, fondatorul creștinismului modern.

(CR - Christian Educator [publicat între anii 1897 - 1899] din 1 august 1897)